

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 lipca 2014 r.

Poz. 1003

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 16 lipca 2014 r.

w sprawie należności pieniężnych żołnierzy zawodowych za przeniesienia, przesiedlenia i podróże służbowe

Na podstawie art. 86 ust. 15 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość oraz sposób i tryb przyznawania należności za przeniesienia, przesiedlenia i podróże służbowe żołnierzom zawodowym, zwanym dalej „żołnierzami”, terminy i tryb ich wypłacania i rozliczania, a także rodzaje niezbędnych i udokumentowanych wydatków poniesionych w związku ze skierowaniem w podróż służbową, tryb wypłaty żołnierzom zaliczek na cele związane z finansowaniem kosztów podróży służbowych, sposób dokumentowania poniesionych kosztów, sposób obliczania czasu podróży służbowej oraz sposób obliczania należności za przeniesienia i podróże służbowe.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) zarządzającym podróż służbową – należy przez to rozumieć:
  - a) dowódcę jednostki wojskowej, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy, w stosunku do podległych mu żołnierzy albo
  - b) organ, do którego żołnierz został skierowany w celu wykonywania obowiązków służbowych lub na naukę.

§ 3. 1. Wysokość ryczałtu z tytułu przeniesienia wynosi 50% najniższej stawki uposażenia zasadniczego żołnierza, zwanej dalej „najniższym uposażeniem”.

2. Ryczałt z tytułu przeniesienia wypłaca się na podstawie rozkazu dowódcy, o którym mowa w art. 104 ustawy, w terminie 30 dni od dnia objęcia przez żołnierza stanowiska służbowego w nowym miejscu pełnienia służby, przyjmując za podstawę obliczenia ryczałtu kwotę najniższego uposażenia obowiązującą w dniu objęcia przez żołnierza stanowiska służbowego w nowym miejscu pełnienia służby.

§ 4. 1. Wysokość diet za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu pełnienia służby oraz wysokość ryczałtu na pokrycie kosztów przejazdu z miejsca stałego zamieszkania żołnierza, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 3 ustawy, do nowego miejsca pełnienia służby, będącego miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału, w których żołnierz pełni służbę, lub miejscowości, do której najkrótszy czas dojazdu lądowym środkiem publicznego transportu zbiorowego nie przekracza zgodnie z rozkładem jazdy dwóch godzin w obie strony łącznie z przesiadkami, licząc od stacji lub przystanku położonych najbliżej siedziby jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału do stacji lub przystanku położonych najbliżej miejsca zamieszkania, albo miejscowości, w której żołnierz w związ-

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 112, poz. 654, Nr 122, poz. 696, Nr 171, poz. 1016 i Nr 236, poz. 1396, z 2013 r. poz. 675, 829, 852 i 1355 oraz z 2014 r. poz. 502.

ku z przeniesieniem służbowym korzysta z jednej z form zakwaterowania na podstawie ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 206, poz. 1367, z późn. zm.²⁾), ustala się z uwzględnieniem członków rodziny przemieszczających się z żołnierzem w dniu przejazdu żołnierza do nowego miejsca pełnienia służby.

2. Wysokość diet za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu pełnienia służby, o którym mowa w ust. 1, ustala się według obowiązującej w dniu przejazdu żołnierza do nowego miejsca pełnienia służby stawki diety, przysługującej z tytułu odbywania krajowej podróży służbowej. Przepisy § 10 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

3. Ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do nowego miejsca pełnienia służby, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości obowiązującej w dniu przejazdu żołnierza ceny biletu za przejazd pociągiem pociągami w klasie drugiej między dotychczasowym miejscem stałego zamieszkania żołnierza albo członków jego rodziny a nowym miejscem pełnienia służby, z uwzględnieniem posiadanej przez żołnierza i członków jego rodziny ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga im przysługuje. W przypadku gdy na danej trasie brak jest połączenia kolejowego, cenę biletu ustala się na podstawie tabeli opłat przewoźnika kolejowego i najkrótszej odległości drogowej między dotychczasowym miejscem stałego zamieszkania żołnierza albo członków jego rodziny a nowym miejscem pełnienia służby.

4. W przypadku gdy członkowie rodziny żołnierza przemieszczający się z nim przejeżdżają do nowego miejsca pełnienia służby, o którym mowa w ust. 1, w innym terminie niż żołnierz, wysokość należności, o których mowa w ust. 1, ustala się według stawek diet i cen biletów obowiązujących w dniu przejazdu poszczególnych członków rodziny.

§ 5. 1. Wysokość zasiłku osiedleniowego wynosi:

- 1) 250% najniższego uposażenia – jeżeli żołnierz przesiedlił się z członkami rodziny;
- 2) 50% najniższego uposażenia – jeżeli żołnierz:
  - a) jest samotny albo
  - b) przesiedlił się bez członków rodziny.

2. Do celów ustalenia wysokości zasiłku, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się stan rodzinny żołnierza oraz kwotę najniższego uposażenia z dnia przesiedlenia się żołnierza.

3. Żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, po przesiedleniu się członków rodziny przysługuje zasiłek osiedleniowy w wysokości 200% najniższego uposażenia. W takim przypadku zasiłek osiedleniowy ustala się, przyjmując kwotę najniższego uposażenia z dnia przesiedlenia się członków rodziny.

§ 6. Koszty przewozu urządzeń domowych między dotychczasowym miejscem stałego zamieszkania żołnierza lub członka jego rodziny a nowym miejscem pełnienia służby podlegają zwrotowi w wysokości udokumentowanej rachunkiem, nie większej jednak niż 200% najniższego uposażenia.

§ 7. 1. Diety i ryczałt, o których mowa w § 4, oraz zasiłek osiedleniowy i zwrot kosztów przewozu urządzeń domowych wypłaca się na pisemny wniosek żołnierza.

2. Wniosek składa się po objęciu przez żołnierza obowiązków służbowych na stanowisku służbowym w nowym miejscu pełnienia służby, z tym że wniosek o wypłatę zasiłku osiedleniowego i wniosek o zwrot kosztów przewozu urządzeń domowych składa się po przesiedleniu się do nowego miejsca pełnienia służby.

3. W przypadku przesiedlenia się żołnierza wraz z członkami rodziny wniosek składa się po przesiedleniu się członków rodziny.

4. Do wniosku o wypłatę zasiłku osiedleniowego i zwrot kosztów przewozu urządzeń domowych żołnierz dołącza:

- 1) dokument potwierdzający przesiedlenie się do nowego miejsca pełnienia służby, a w przypadku gdy prawo do należności jest uzależnione od przesiedlenia się członków rodziny żołnierza – również dokument potwierdzający ich przesiedlenie się;
- 2) oświadczenie, że w miejscowości, do której żołnierz został przeniesiony, on sam lub jego małżonek nie posiadają domu lub samodzielnego lokalu mieszkalnego oraz że bezpośrednio przed przeniesieniem służbowym nie byli zameldowani w tej miejscowości na pobyt stały.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 22, poz. 114 i Nr 185, poz. 1092, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2014 r. poz. 930.

5. Przesiedlenie się żołnierza oraz członków jego rodziny do nowego miejsca pełnienia służby jest dokumentowane potwierdzeniem zameldowania na pobyt stały albo czasowy przekraczający 3 miesiące.

6. W przypadku korzystania przez żołnierza w nowym miejscu pełnienia służby z jednej z form zakwaterowania na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przesiedlenie się żołnierza oraz członków jego rodziny do nowego miejsca pełnienia służby potwierdza się dokumentem, z którego wynika, że żołnierz korzysta, sam lub razem z członkami rodziny, z jednej z wymienionych form zakwaterowania.

§ 8. Należności, o których mowa w § 4–6, wypłaca się żołnierzowi w terminie do 14 dni od dnia wydania ostatecznej decyzji przez dowódcę, o którym mowa w art. 104 ustawy, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

§ 9. 1. Czas krajowej podróży służbowej określony w poleceniu wyjazdu służbowego obejmuje czas między wyjazdem z miejscowości rozpoczęcia podróży a przyjazdem do miejscowości zakończenia podróży.

2. Miejscowość rozpoczęcia i miejscowość zakończenia krajowej podróży służbowej określa zarządzający podróż służbową w poleceniu wyjazdu służbowego.

3. Zarządzający krajową podróż służbową może uznać za miejscowość rozpoczęcia lub zakończenia podróży służbowej miejscowość, w której żołnierz jest zameldowany na pobyt stały lub czasowy, jeżeli spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów podróży służbowej.

§ 10. 1. Stawkę diety w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾).

2. Należność z tytułu diet oblicza się za czas od rozpoczęcia podróży krajowej (wyjazdu) do powrotu (przyjazdu) po wykonaniu zadania służbowego w następujący sposób:

- 1) jeżeli krajowa podróż służbowa trwa nie dłużej niż dobę i:
  - a) mniej niż osiem godzin – dieta nie przysługuje,
  - b) od ośmiu do dwunastu godzin – przysługuje 50% stawki diety,
  - c) ponad dwanaście godzin – przysługuje stawka diety w pełnej wysokości;
- 2) jeżeli krajowa podróż służbowa trwa dłużej niż dobę – za każdą dobę przysługuje stawka diety w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę, obejmującą:
  - a) do ośmiu godzin – przysługuje 50% stawki diety,
  - b) ponad osiem godzin – przysługuje stawka diety w pełnej wysokości.

3. Stawkę diety zmniejsza się o wartość zapewnionego bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że:

- 1) śniadanie stanowi 25% stawki diety;
- 2) obiad stanowi 50% stawki diety;
- 3) kolacja stanowi 25% stawki diety.

4. W przypadku korzystania przez żołnierza z usługi hotelarskiej, w ramach której zapewniono wyżywienie, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

³⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 908 i 1110, z 2013 r. poz. 2, 675, 896 i 1028 oraz z 2014 r. poz. 208.

5. Żołnierzowi, o którym mowa w art. 86 ust. 10 ustawy, przysługuje za czas krajowej podróży służbowej odbywanej:

- 1) w celu uczestniczenia w ćwiczeniach i szkoleniach poligonowych – 100%,
- 2) w związku z czasową zmianą miejsca postoju jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału – 25%

– stawki diety określonej w ust. 1 za każdą pełną dobę wykonywania zadań poza stałym miejscem pełnienia służby lub miejscem zamieszkania.

§ 11. 1. Koszty przejazdu podlegają zwrotowi w wysokości udokumentowanej biletami lub fakturami na przejazd publicznymi środkami transportu, obejmującymi cenę biletu na przejazd środkiem transportu wraz z opłatami dodatkowymi, w tym miejscówką, z uwzględnieniem posiadanej przez żołnierza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga mu przysługuje.

2. W przypadku nieprzedstawienia przez żołnierza biletów lub udokumentowania biletami tylko części kosztów przejazdu żołnierzowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu na trasie nieudokumentowanej biletami w wysokości ceny biletu na przejazd środkiem transportu określonym w poleceniu wyjazdu służbowego, z uwzględnieniem posiadanej przez żołnierza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga mu przysługuje.

3. Żołnierzowi odbywającemu w czasie krajowej podróży służbowej przejazd pojazdem, o którym mowa w § 12 ust. 2, przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów i stawki za jeden kilometr przebiegu ustalonej przez zarządzającego podróż służbową w poleceniu wyjazdu służbowego, nie wyższej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.⁴⁾).

§ 12. 1. Publiczny środek transportu odpowiedni do odbycia krajowej podróży służbowej, a także jego rodzaj i klasę określa zarządzający podróż służbową w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając posiadane przez żołnierza uprawnienia do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie, termin i pilność wykonania zadań w czasie podróży służbowej oraz koszt przejazdu.

2. Na wniosek żołnierza zarządzający podróż służbową może wyrazić zgodę na przejazdy w czasie krajowej podróży służbowej pojazdem niepozostającym w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 13. 1. Żołnierzowi w czasie krajowej podróży służbowej przysługuje zwrot kosztów noclegu w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie w wysokości potwierdzonej rachunkiem, jednak nie wyższej niż dwudziestokrotność stawki diety za jedną dobę hotelową. Zarządzający podróż służbową może wskazać żołnierzowi obiekt świadczący usługi hotelarskie, w którym żołnierz ma korzystać z noclegu, a także w uzasadnionych przypadkach może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu, potwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit.

2. Żołnierzowi, któremu w czasie krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo który nie przedłożył rachunku, o którym mowa w ust. 1, przysługuje ryczałt za nocleg w wysokości 150% stawki diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje, jeżeli czas krajowej podróży służbowej obejmował co najmniej sześć godzin między godzinami 21⁰⁰ a 7⁰⁰.

§ 14. Za każdą rozpoczętą dobę odbywania krajowej podróży służbowej żołnierzowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% stawki diety.

§ 15. 1. Żołnierzowi, który w czasie krajowej podróży służbowej poniósł inne niezbędne wydatki związane z tą podróżą, zwraca się je w udokumentowanej wysokości.

2. Inne niezbędne wydatki obejmują dodatkowe opłaty związane z zakupem biletu na przejazd, opłaty za bagaż, opłaty za przejazd drogami płatnymi i autostradami, opłaty za postój w strefie płatnego parkowania, opłaty za miejsca parkingowe, opłaty miejscowe oraz inne niezbędne wydatki wiążące się bezpośrednio z odbywaniem podróży służbowej.

§ 16. Publiczny środek transportu odpowiedni do przejazdu do miejscowości zamieszkania w czasie wolnym od wykonywania czynności służbowych, a także jego rodzaj i klasę określa się w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając posiadane przez żołnierza uprawnienia do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz koszt przejazdu.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 486, 805 i 915.

§ 17. 1. Czas zagranicznej podróży służbowej liczy się w przypadku odbywania jej środkami komunikacji:

- 1) lądowej – od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju;
- 2) lotniczej – od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;
- 3) morskiej – od chwili wyjścia jednostki pływającej z ostatniego portu polskiego do chwili wejścia jednostki pływającej w drodze powrotnej do pierwszego portu polskiego.

2. Jeżeli przekroczenie granicy państwowej odbywa się poza miejscowością stanowiącą miejsce zamieszkania lub stałe miejsce pełnienia służby żołnierza, za czas podróży z tej miejscowości do miejsca przekroczenia granicy i z powrotem żołnierzowi przysługują należności z tytułu odbywania krajowej podróży służbowej.

§ 18. 1. Stawka diety z tytułu odbywania zagranicznej podróży służbowej przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa zagranicznej podróży służbowej. W przypadku zagranicznej podróży służbowej odbywanej do dwóch lub więcej niż dwóch państw zarządzający zagraniczną podróż służbową może ustalić więcej niż jedno państwo docelowe.

2. Należność z tytułu diet oblicza się w następujący sposób:

- 1) jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa nie dłużej niż dobę i:
  - a) do ośmiu godzin – przysługuje 1/3 stawki diety,
  - b) ponad osiem do dwunastu godzin – przysługuje 50% stawki diety,
  - c) ponad dwanaście godzin – przysługuje stawka diety w pełnej wysokości;
- 2) jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa dłużej niż dobę:
  - a) za każdą dobę przysługuje stawka diety w pełnej wysokości,
  - b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę – przysługuje stawka diety w wysokości, o której mowa w pkt 1.

3. Stawkę diety zmniejsza się o koszt zapewnionego za granicą bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że:

- 1) śniadanie stanowi 15% stawki diety;
- 2) obiad stanowi 30% stawki diety;
- 3) kolacja stanowi 30% stawki diety.

4. W przypadku korzystania przez żołnierza z usługi hotelarskiej, w ramach której zapewniono wyżywienie, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 19. 1. Żołnierzowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów noclegu poza granicami państwa w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie w wysokości potwierdzonej rachunkiem, w granicach ustalonego na ten cel limitu.

2. W uzasadnionych przypadkach zarządzający podróż służbową, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu, potwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Żołnierzowi, który nie korzystał poza granicami państwa z noclegu w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1.

§ 20. Wysokość diet, o których mowa w § 18, oraz limit na pokrycie kosztów noclegu, o którym mowa w § 19, określają przepisy, o których mowa w § 10 ust. 1.

§ 21. Do zagranicznej podróży służbowej stosuje się odpowiednio przepisy § 9 ust. 2 i 3, § 11 i § 12.

§ 22. 1. Żołnierzowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie tych kosztów w wysokości 10% stawki diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej, w czasie której żołnierz korzystał z dojazdu.

2. W przypadku gdy żołnierz za granicą korzystał z dojazdów z dworca i do dworca kolejowego lub autobusowego lub z portu i do portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej lub w każdej innej miejscowości, w której korzystał z noclegu, wysokość ryczałtu na pokrycie poniesionych przez żołnierza kosztów dojazdu odpowiada jednej diecie, o której mowa w § 18 ust. 2. W przypadku gdy żołnierz ponosi koszty dojazdu tylko w jedną stronę, przysługuje mu ryczałt w wysokości 50% diety.

§ 23. Zwrot innych niezbędnych wydatków poniesionych w związku ze skierowaniem w zagraniczną podróż służbową obejmuje:

- 1) koszty przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kilogramów, liczonej łącznie z wagą bagażu opłacanego w cenie biletu – w przypadku gdy zagraniczna podróż służbowa trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie i za zgodą osoby zarządzającej podróż służbową;
- 2) udokumentowane niezbędne koszty leczenia za granicą oraz koszty lekarstw w razie wypadku lub choroby powstałej podczas odbywania zagranicznej podróży służbowej;
- 3) opłaty wizowe;
- 4) wydatki, o których mowa w § 15.

§ 24. 1. Na wniosek żołnierza, z wyjątkiem żołnierza, o którym mowa w § 25 ust. 3, wystawiający polecenie wyjazdu służbowego przyznaje zaliczkę na cele związane z finansowaniem kosztów podróży służbowej. W przypadku skierowania żołnierza w zagraniczną podróż służbową zaliczka, za zgodą żołnierza, może być wypłacona w walucie polskiej w wysokości stanowiącej równowartość zaliczki obliczonej w walucie obcej według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych, określonego przez Narodowy Bank Polski, z dnia wypłaty zaliczki.

2. W przypadku otrzymania zaliczki żołnierz jest obowiązany rozliczyć ją w terminie 7 dni od dnia zakończenia podróży, a w przypadku odbywania podróży poza granicami państwa – w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży, w walucie otrzymanej zaliczki albo w walucie polskiej według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych, określonego przez Narodowy Bank Polski, z dnia wpłaty zaliczki.

§ 25. 1. Wpłaty należności z tytułu podróży służbowej dokonuje się na podstawie polecenia wyjazdu służbowego oraz załączonych przez żołnierza dokumentów, w szczególności rachunków, biletów, potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, a także oświadczenia żołnierza o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość. W przypadku gdy czas podróży przekracza miesiąc, rozliczenia kosztów podróży można dokonać raz w miesiącu.

2. W przypadku skierowania żołnierza w podróż służbową przez organ, o którym mowa w § 2 pkt 2 lit. b, należności z tytułu podróży służbowej wypłaca ten organ.

3. W przypadku żołnierzy zawodowych skierowanych na naukę do uczelni wojskowej należności z tytułu podróży służbowej wypłaca wojskowa jednostka budżetowa, na której zaopatrzeniu żołnierz pozostaje.

4. Należności z tytułu podróży służbowej odbywanej w związku ze zmianą miejsca pełnienia przez żołnierza służby wojskowej, której przyczyną nie jest przeniesienie służbowe, wypłaca dowódca jednostki wojskowej, do której żołnierz został skierowany.

5. Żołnierzowi, o którym mowa w art. 86 ust. 10 ustawy, diety wypłaca się do dziesiątego dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni na podstawie zatwierdzonego przez zarządzającego odbycie podróży służbowej wykazu pełnych dób, w których żołnierz wykonywał zadania uprawniające do tych diet.

6. Należności z tytułu podróży służbowej wypłaca się w terminie 14 dni od dnia przedłożenia przez żołnierza dokumentów, o których mowa w ust. 1.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.⁵⁾

Minister Obrony Narodowej: *T. Siemoniak*

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie należności pieniężnych żołnierzy zawodowych za przeniesienia, przesiedlenia i podróże służbowe (Dz. U. Nr 221, poz. 1744, z 2011 r. Nr 115, poz. 668 oraz z 2013 r. poz. 378), które na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1355) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.